

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 2 ΟΚΤ. 1989

Αριθ. Πρωτ. 16.

Προς

το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης

Διεύθυνση Μελετών

Τμήμα Νομικών Υποθέσεων

ΕΝΤΑΥΘΑ

I.- Εις απάντηση του 1010/16.8.1989 εγγράφου σας που ζητείτε με γνωμοδότηση να καθορίσουμε το πεδίο ισχύος της Α5/3010/1985 υγειονομικής διάταξης και τη σχέση της προς το άρθρ.417 του ΠΚ, σας γνωρίζω τα ακόλουθα:

II.- Η υγειονομική αυτή διάταξη αποσκοπεί, κατά τα οριζόμενα στο άρθρ.1, στη λήψη μέτρων προστασίας της δημόσιας υγείας, από θορύβους που δημιουργούνται στα κέντρα διασκέδασης και λοιπά καταστήματα μόνον από τη μουσική που μεταδίδεται εις αυτά, καθορίζει λεπτομερώς τους όρους λειτουργίας των, προδιαγράφει την αναγκαία ηχοαπομόνωση των χώρων και την επιτρεπόμενη μέγιστη ηχοστάθμη των ηχητικών πηγών τους, που μετρώνται με ειδικό ηχόμετρο. Επομένως για να στοιχειοθετηθεί παράβαση της διάταξης αυτής απαιτείται να προηγηθεί μέτρηση της ηχοστάθμης στο χώρο λειτουργίας του κέντρου και να προκύπτει εκ προθέσεως υπέρβαση της μέγιστης ηχοστάθμης, που ορίζεται στα άρθρ.3,4,6 και 9 αυτής, οπότε η πράξη αυτή συνιστά πλημμέλημα τιμωρούμενο κατά το άρθρ.10.

Εξάλλου το άρθρ.417 του ΠΚ έχει ως προστατευτέο έννομο αγαθό τις ασχολίες, τις τέρψεις ή τη νυχτερινή ησυχία των κατοίκων, όταν εκτός άλλων τρόπων διαταράσσονται και από υπερβολικούς κρότους που παράγονται κατά την άσκηση κάποιου

επαγγέλματος ή προκαλούνται με θορύβους, ή με οποιεσδήποτε άλλες πράξεις. Κατά τη διάταξη αυτή οι υπερβολικοί κρότοι ή θόρυβοι από τη μετάδοση μουσικής με μεγάφωνα, ηλεκτρόφωνα ή άλλα μέσα, που η έντασή τους υπερβαίνει το επιβαλλόμενο μέτρο και εκτείνεται δημοσίως, δηλ. και πέρα από τα όρια συγκεκριμένου χώρου, όπως π.χ. καταστήματος όπου παρευρίσκονται εκούσιοι ακροαταί, αποτελεί διατάραξη ησυχίας (βλπ. Τούση-Γεωργίου ΕρμΠΚ άρθρ. 417 αρ. 1 και 2) και συνιστά πταίσμα.

III.- Από αυτά προκύπτει ότι δεν μπορεί να βεβαιωθεί πράξη που επιφέρει βλάβη στη δημόσια υγεία κατά την έννοια της υγειονομικής αυτής διάταξης, αν δεν προηγηθεί ηχομέτρηση για να εξακριβωθεί υπέρβαση των ορίων του επιτρεπομένου θορύβου στα κέντρα διασκέδασης που διαθέτουν μουσική. Μπορούν όμως τα περιστατικά αυτά να δικαιολογήσουν διατάραξη της ησυχίας, βάσει του άρθρ. 417 του ΠΚ, εφόσον συντρέχουν τα στοιχεία της πράξεως αυτής (βλπ. Γνωμοδ. Εισαγ. Αρχείου Πάγου 3/1974 Νοθ. 22.1338). Όμως τα αδικήματα αυτά διαφέρουν μεταξύ τους κατά το προστατευτέο έννομο αγαθό, τα συστατικά τους στοιχεία, το νομικό χαρακτήρα και τις κυρώσεις που απειλούνται σε περίπτωση παραβάσεως, ώστε είναι πρόδηλο ότι η πράξη που εμπίπτει στο άρθρ. 417 του ΠΚ δεν καλύπτει την όλη ποινική απαξία της πράξης που προβλέπει η υγειονομική διάταξη.

IV.- Στην αναφορά επικαλείσθε "δυσκολίες" στην εφαρμογή της υγειονομικής αυτής διάταξης από "έλλειψη οργάνων, περιορισμένο αριθμό συνεργείων, απομακρυσμένες περιοχές ελέγχου, προχωρημένες ώρες τέλεσης των παραβάσεων αυτών κλπ". Από την περικοπή αυτή συνάγεται ότι μάλλον δεν βεβαιώνονται σχετικές παραβάσεις, για τις οποίες "διατυπώνονται δικαιολογημένα παράπονα από τους πολίτες", με αποτέλεσμα να παραμένει ακάλυπτος σημαντικός τομέ-

ας της δημόσιας υγείας, την προστασία της οποίας αποσκοπεί η διάταξη αυτή.

V.- Φρονούμεν ότι είναι αναγκαία η συνεργασία σας στο θέμα αυτό με το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που προ τετραετίας εξέδωσε την υγειονομική αυτή διάταξη, ώστε με το ειδικευμένο του προσωπικό και τα κατάλληλα όργανα να συμβάλει στην αντιμετώπιση των δυσκολιών, οι οποίες έχουν καταστήσει σχεδόν ανενεργό και ανεφάρμοστη τη διάταξη αυτή.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Σπυρίδων Δ. Σταμούλης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ;

ΠΡΟΣ το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.